

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Veri & Pii Sacerdotis Idea Seu Vita R. D. Iacobi
Merlo-Horstii, Pastoris B. Mariæ Virginis In Pascvlo
Coloniæ, SS. Theol. Licent.**

Crombach, Hermann

Coloniæ, 1645

Caput 10. Voto speciali cupiditatem plurium beneficioru[m] &
ambitione[m] dignitatis sibi praescindit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14591

C A P V T X.

Voto speciali cupiditatem plurium beneficiorum & ambitionem dignitatis sibi præscindit.

Radix malorum, cupiditas, qua semel humanæ menti firmiter insitâ, necesse est vitiorum omnium virulentos fructus pullulare: solet enim è cupiditate nata opum affluentia, luxum, fastum, intemperantiam, libidinem & quasuis pestes exitiales Clericis generare, præsertim quos semel hydrops insatiabilis plurium beneficiorum infecerit: Vnde tam seuerè Concil. Trident. damnat eam cupiditatem, statuitque: [vt in posterum vnum tantùm beneficium Ecclesiasticum singulis conferatur. Quod quidem, si ad vitam eius, cui confertur, honestè sustentandam non sufficiat, liceat nihilominus aliud simplex sufficiens, dummodo vtrumque personalem residentiam non requirat, eidem conferre.] Habebat Iacobus Parochiale pertenuè beneficium, eiq; Vicariam adnexam, satis id sibi rebarur esse, non solùm ad vitam suam, sed & pauperum aliorum alendam & bibliothecam

Sess. 24.

c. 14.

Vno contentus beneficio.

*declinat
plura.*
 cam instruendam, dū modo permagnum
 rei familiaris vectigal parsimoniam adhi-
 beret. Vnde quanto quidam ambitiosius
 opima Sacerdotia, Principum gratiam,
 officia perhonorifica, dignitatesq; venan-
 tur, & prō dolor mundinantur, tanto ipse
 studiosius oblata nec petenti, refugiebat;
 vt graue nōnunquam ipsi certamen cum
*& fauorē
Principū.* viris Principibus fuerit, de sponte delato
 fauore promotioneq; honestē declinan-
 da, ne tantorum Virorum gratiam auer-
 sari videretur. Sed quo magis ab alijs ad
 officia speciosa sollicitabatur, vt radicitus
 eorum obtinendorum sibi spem præscin-
 deret, morem Patrum Professorum Socie-
 tatis Iesu imitatus, hoc se speciali voto
 Deo obligauit.

VOTVM DE NON ACCE-
ptando vllō altiori gradu & dignitate.

Ego Iacobus Merlo Horstius, B.V. Mariæ
 in Pasculo Pastor, bene deliberata mente
 promitto & voueo Deo Omnipotenti, coram
 Beatissima Dei Matre Patrona mea, S. Angelo
 Custode, ceterisq; Patronis meis & Cœlitibus
 omnibus, velut testibus, quod non velim aut
 cupiam vnquam ad statum, gradum, digni-
 tatem,

tatem, &c. vllam altiore, pinguiore, commodiore adspirare, neque verbo vllō, scripto aut obsequio per me vel per alios cuiusquam gratiam, fauorem aut opem captare, quo altius promoueri queam; sed velim & optem multo magis sorte mea (cui vtinam dignè respondeam) contentus viuere, donec Deus & Superiores, quibus obedientiam debeo, aliud de me statuunt. Ita factum Colonia, Anno 1631. ipso S. Francisci, cuius exemplo vtinam detur mihi terrena despiciere, & amare ac querere cœlestia. Amen.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit, in loco pascuæ ibi me collocauit.

Hæc superius posita, repeto, ratifico, confirmo, Anno 1642. ipso S. Augustini Episcopi

EGO IACOBVS MERLO-HORSTIVS.

Sed vr opum contemptâ affluentia spem in Dei prouidentia fixam teneret, nihil Deo strenuè militanti rerum necessariorum defuturum, ob oculos quotidie ponebat has Breuiario insertas sententias: *Iacta super Dominum curâ tuâ, & ipse te enutriet, Psal. 54. & non dabit in eternum fluctuationem iusto.*

B 6

Bx

Psal. 26. *Exspecta Dominum, & custodi viam eius, & exaltabit te, vt hereditate capias terram, melius est modicum iusto super diuitias peccatorum multas. Spera in Domino, & fac bonitatem, & inhabita terram, & pascaris in*

S. Cypr. de ora. Dom. *diuitijs eius. Et illud S. Cypriani: Cùm Dei sint omnia, possidenti Deum nihil deerit, si Deo ipse non desit. Orabat etiam cum Sa-*

Prou. 30. *lomone: Duo rogabo te, Domine Deus & Pater meus, ne deneges mihi, antequam moriar: Vanitatem & verba mendacij longè fac à me, mendicitatem & diuitias ne dederis mihi: Tribue tantùm victui meo necessaria, ne fortè satiatus alliciar ad negandum, & dicam: Quis est Dominus? aut egestate compulsus periurem nomen Dei mei. His se precibus & expensis animo sententijs ad contemptum diuitiarum excitabat indies ferè, dum Breuiarij librum volueret. Vnde qui tantopere abhorrebat à pluribus beneficijs, cùm sui similes caperet omnes de Clero, libera voce calomòq; sic detonuit in Sa-*

c. 13. monit. sap.

cerdotes opum cupidos: [Quid ergo, ô diuites, (si tamen diuites) nunquam presentibus saturi semper ad plus & amplius auri sacra fame stimulante respicitis? Quorsum coniungitis domum ad domũ,

& a-

& agrum agro copulatis? Verum magis prodigiosum est, si opes auidè congerant qui electi in sortem Domini statum profitentur, cuius decor & integritas opum contemptu & cœlestium præcipuè bonorum desiderio constat. Ut quid ergo pauperis Christi patrimonium tam violenter inuaditis, tam infideliter tractatis, tam indignè consumitis? ignominia ordinis vestri est, proprijs studere diuitijs, nec bene conueniunt militare Deo, & dignis seculo curis implicari. Quando peius habuit Ecclesia, quàm cum illius Ministri cœperunt contemptis aut malè contortis tot Canonum & Conciliorum decretis, beneficia beneficijs, curas curis superaddere, & multorum alimenta ad luxus & vanitatis suæ fomenta conuertere, Deo ingrati, Ecclesiæ iniurij, proximis inutiles, pauperibus & miseris immites, sibi metipsis perniciosi. Si vllos hominum, Vos certè hæc verba spectant: *Habentes victum, & quibus tegamur, his contenti simus.* Superest aliquid? en pauperes vos velut Patres & Oeconomos inclamant. Quid ergo attinet aut noxias aut alienas condere diuitias? quorū multa possidere

beneficia, quæ viam sternunt ad multa supplicia? Vereor hoc multos tunc primum sapere, cum frustra est poenitere.]

*Renuit
oblatam
à Princi-
pe promo-
tionem.*

Succisa iam radice cupiditatis & ambitionis, non defuere frequentes occasiones voti periclitandi; reliquis omissis breuitatis studio duas adijciam. Vocatus ab Imperij Principe sapientissimo & Jacobi euehendi studiosissimo, cum is ultro nec rogati, gratiam & fauorem, ad altiore lau-tioremq; conditionem obrulisset, Iacobus ei gratias agere, modis nescio quibus excusare se, & affirmatè dicere nihil amplius in votis habere se. Interrogatus verò quidnam haberet ergo, quãti prouentus essent annui? sufficere respondit eos parsimoniam suam, nec quicquam desiderare amplius, sua se tenuitate contentum viuere. Princeps exinde magis virtutem viri mirari cœpit, qui ea, quæ cæteri tam ambiciosè venantur, tam modestè recusaret, & comiter à se dimisit.

Aliàs Bonnam profectus in templo FF. Minorum vacabat orationi, fortè Ser^{mus} Princeps Elector aderat, & obseruatâ Jacobi præsentiam, cum ephebum ad se
accer-

accerferet, idq; notaret Iacobus, in metu fuit, ne in aulam inuitaretur, ideo clam subduxit è templo se, ne simili velitatione votum factum periclitaretur. Constat enim Ser^{mum} Principem Electorem de eo Decano Bonnæ constituendo nonnunquam agitasse consilia, vt locum Archiepiscopalis residentia, virtutum suarum splendore collustraret, & vt nihil hic etiam simile fuisset formidandum in votis integrè seruandis, ipse tuta etiam metuebat.

C A P V T XI.

Afflictatio corporis & abstinencia.

VT animam sortitus erat bonam, ita *Corpus* corpus debilius & ob indefessos stu. *imbecillit* diorum labores & voluntarias castigaciones variorum morborum cruciatib. fractum & extenuatum, quamuis bene semper erat animo, quoties egrè corpori; hoc domabat cilicijs, quæ duas trèsvè hebdo- *domat ci-* madas, & vt quidam ait, totam Quadrage- *licijs.* simam gestabat; adeoq; extremo quadragenarij ieiunij tempore secundo morbidie coactus est exuere, cum aliàs ne nocturno quidem tempore deponeret.

Ver-